

TŘEBOŇSKÉ HUDEBNÍ DĚDICTVÍ

Jan Mladovský, Robert Hugo

Během své dlouhé historie Třeboň prošla několikrát vývojem kdy zahraniční kontakty významně ovlivnily místní poměry. Občanské sdružení JSMETADY z.s. vedené umělcem Janem Mladovským aktivně propaguje v Třeboni současné umění a zároveň poukazuje historické návaznosti na Třeboňské umění a kulturu minulosti. Nejznámější takovéto období je 14. století doložené několika zachovnými panely slavného retáblu Mistra Třeboňského oltáře, které společně s Třeboňskou madonou představují vrchol tzv. Mezinárodní gotiky či Krásného slohu. Neméně důležité je v Třeboni 16. století za posledních Rožmberků s jejich sbírkami a knihovnou v Třeboňském renezančním zámku.

Tento rok se JSMETADY z.s. mimo jiné spojilo s australskými benefaktory a milovníky umění Frankem a Winnie Mayovými, australskou muzikoložkou Jan Stockigtovou a pražským impresáři, dirigentem a varhaníkem Robertem Hugem aby uspořádali benefiční koncert na pomoc a propagaci rekonstrukce vzácných místních varhan z 18. století. Nástroj je spojován s rozsáhlou sbírkou hudebnin bývalého Augustiniánského kláštera z velké části ze stejného období, která se zachovala v Třeboňském kostelním archivu dodnes, poukazující na další období rozkvětu Třeboňské kultury, jemuž tentokrát dominovala barokní hudba.

Roku 1723 postihl Třeboň ničující požár, při němž značně utrpěl také kostel sv. Jiljí a Panny Marie královny. V rámci opravy mobiliáře byly roku 1737 pořízeny nové velké varhany, které postavil vynikající dačický varhanář Václav Pantoček (1684 – 1746). K vybavení každého kostelního kůru patřila tehdy kromě varhan a dalších hudebních nástrojů také zásoba not, které se používaly k liturgii a ostatním příležitostem. Dodnes dochovaný Třeboňský chrámový archiv obsahující hudbu z doby renesance, baroka a klasicismu, je pravděpodobně zbytkem archivu vytvořeného po požáru ve dvacátých letech 18. století.

Můžeme mluvit o štěstí, že obě tyto kulturní hodnoty – notový archiv kostela i památné Pantočkovy barokní varhany jsou v zásadě zachovány dodnes. Třebaže dějiny devatenáctého a dvacátého století jistě nemůžeme přirovnat k požáru, i tak v průběhu času obě památky utrpěly. Z archivu se ztratily některé cenné skladby a varhany byly nevhodně pozměněny k obrazu doby.

I dnes téměř tři sta let po ničivém požáru Třeboně tedy opět potřebují obnovu a citlivou péči. Doufáme, že náš koncert, jenž tímto oznamujeme, je první vlaštvkou v tomto počínání.